

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120205549
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120205549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovskej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú: F. S., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov, matky: B. O., trvale bytom S., a otca: C. S., trvale bytom P., zast. Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46, Trenčín, za účasti starých rodičov maloletej: A. O., trvale bytom P., a O., trvale bytom P., o návrhu starých rodičov na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní starých rodičov maloletej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. apríla 2021, č.k. 34P/80/2020-94, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Navrhovatelia **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť otcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 113,39 eur k rukám právneho zástupcu otca do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Matke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh navrhovateľov na zverenie maloletej F. do ich náhradnej osobnej starostlivosti zamietol. Výrokom II. uložil navrhovateľom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť otcovi maloletej F. náhradu trov konania 292,67 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. matke náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe návrhu starých rodičov maloletej, ktorým sa domáhali zverenia maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Tvrdili, že si to priať aj ich dcéra, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody. Uviedli, že jej otec sa na F. priživuje, 30 rokov nepracuje, chcel dať F. aj usmrtiť, s manželom jej zachránili život. Keď mu ju dajú, má pre ňu, čo treba a teší sa na spoluprácu so sociálkou. Otec maloletej s návrhom v celom rozsahu nesúhlasil, považoval ho za nedôvodný a šikanóznny.

3. Na základe dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh je nedôvodný, preto ho zamietol.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že základným predpokladom zverenia maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je záujem dieťaťa na takomto zverení. Záujem dieťaťa je daný v prípade, ak rodičia zanedbávajú svoju povinnosť sústavne a dôsledne sa starať o výchovu dieťaťa, jeho zdravie,

výživu a všestranný vývoj, alebo nie sú schopní riadnu starostlivosť dieťaťu poskytnúť, v dôsledku čoho je výchova dieťaťa vážne ohrozená.

5. V tomto prípade mal súd prvej inštancie za to, že nie sú splnené podmienky pre zverenie maloletej F. do náhradnej osobnej starostlivosti inej osoby, ako sú rodičia, pretože otec zabezpečuje maloletej F. riadnu starostlivosť, čo je zrejmé z vyjadrenia kolíznej opatrovníčky, ktorá uviedla, že pomery na strane maloletej pozná veľmi dobre, vzhľadom na množstvo prebiehajúcich konaní, do rodiny chodí pravidelne a vykonaným šetrením zistila, že maloletá F. má u svojho otca zabezpečené vhodné životné podmienky, je silno citovo naviazaná na svojho otca, majú krásny vzťah. Kolízna opatrovníčka vykonala pohovor s maloletou, pri ktorom sa maloletá vyjadrila, že chodí do MŠ, v domácnosti otca je spokojná, starých rodičov vôbec nepozná. Z toho súd prvej inštancie považoval za zrejmé, že maloletá nemá k navrhovateľom vytvorený žiadny vzťah, čo nepriamo potvrdil aj navrhovateľ, ktorý na pojednávaní dňa 21.4.2021 uviedol, že F. len vídava po dedine, vnučka F. u nich nikdy nebola, pretože ju hneď zobrali do ústavu, potom ju dali otcovi maloletej. I navrhovateľka na tomto pojednávaní potvrdila, že s F. vôbec nebola, pretože otec jej ju nechce ukázať. Naposledy ju videla asi v r. 2019.

6. S poukazom na uvedené nie je podľa súdu prvej inštancie v záujme maloletej, aby bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, ktorých poriadne ani nepozná, nemá k nim vytvorený žiadny citový vzťah.

7. Ďalej súd prvej inštancie konkrétne zdôvodnil, prečo nepovažoval navrhovateľov za spôsobilých na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Konkretizoval neusporiadany život navrhovateľov.

8. Záverom napadnutého rozsudku súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania. S poukazom na to, že ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku a vzhľadom na okolnosti veci to súd prvej inštancie považoval za spravodlivé, uložil navrhovateľom povinnosť nahradiť otcovi maloletej náhradu trov konania vo výške 292,67 eur, keďže zo strany navrhovateľov sa jedná o opätovný návrh na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti aj napriek tomu, že už ich pôvodný návrh bol vyhodnotený ako nedôvodný a z toho dôvodu aj zamietnutý. Súd prvej inštancie aktuálny návrh navrhovateľov na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti vyhodnotil ako šikanózný. Trovy konania otca súd prvej inštancie i vyčíslil. Návrh navrhovateľov považoval súd prvej inštancie za šikanózný aj vo vzťahu k matke maloletej, a preto konštatoval, že aj ona má právo na náhradu trov konania. Keďže si však matka náhradu trov v tomto konaní neuplatnila, súd prvej inštancie jej ju nepriznal.

9. V zákonnej lehote sa proti tomu rozsudku odvolali navrhovatelia.

10. Namietali, že v konaní došlo k vadám v zmysle § 221 O.s.p. Mali za to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, lebo nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Tvrdili, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

11. Preto navrhovatelia žiadali odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, kde by malo dôjsť k prešetreniu skutočností a dôkazov, na ktoré nebolo prihliadnuté.

12. K odvolaniu navrhovateľov sa písomne vyjadril otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S napadnutým rozsudkom sa stotožnil, pričom v podrobnostiach odkázal na jeho vecnú správnosť. Odvolací súd otec požiadal o jeho potvrdenie a o priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

13. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

14. Navrhovatelia sa odvolaním nestotožnili so súdom prvej inštancie, keď im maloletú nezveril do náhradnej osobnej starostlivosti.

15. Podľa § 44 ods. 1 zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

16. V tomto prípade súd prvej inštancie zistil, že otec riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletú. Súd prvej inštancie pritom vychádzal zo šetrenia kolízneho opatrovníka, ktorý uviedol, že maloletá má u otca zabezpečené vhodné životné podmienky, je na otca silno citovo naviazaná a majú krásny vzťah. Kolízny opatrovník zároveň zistil i postoj maloletej, ktorá sa vyjadrila, že chodí do MŠ, v domácnosti otca je spokojná a starých rodičov (navrhovateľov) vôbec nepozná. I matka maloletej potvrdila, že otec sa o maloletú riadne stará. Tieto závery navrhovateľa odvolaním nevyvrátili a nijako nespochybnili. Preto i odvolací súd má za to, že otec maloletej riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletú. Neprichádza tak do úvahy náhradná osobná starostlivosť, nakoľko zákon jasne stanovuje, že tá prichádza do úvahy iba v prípadoch, ak rodičia starostlivosť o maloleté dieťa nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť (citovaný § 44 ods. 1 zákona o rodine). Tento záver preto postačuje na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého rozsudku.

17. Treba však dodať, že správne konštatoval v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie i nespôsobilosť navrhovateľov na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Obaja navrhovatelia nepreukázali osobné predpoklady vyžadované v § 45 ods. 1 a 2 zákona o rodine. Závery súdu prvej inštancie navrhovateľa napokon ani odvolaním nenamietali konkrétnymi skutočnosťami, schopnými ich vyvrátiť.

18. I o náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. Išlo o opätovný návrh navrhovateľov na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti, pričom ten bol zamietnutý. Nový návrh preto mohli navrhovatelia iniciovať iba v prípade dôvodnej potreby na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti, avšak v konaní sa preukázalo, že otec maloletej riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletú, pričom k opaku nepredložili navrhovatelia žiadne relevantné tvrdenie, resp. dôkaz. Preto i odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že za tejto situácie sa jedná o šikanózný návrh navrhovateľov, následkom čoho je spravodlivé, aby navrhovatelia znášali náhradu trov konania otca (matka trovy konania priznať nežiadala).

19. Preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 CSP).

20. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 55 CMP.

21. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

22. Odvolací súd má za to, že za vyššie opísanej situácie je odvolanie navrhovateľov (rovnako ako ich samotný návrh) prejavom zneužitia práva. V odvolaní nekonkretizovali konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodnili potrebu zverenia maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Preto odvolací súd považuje za spravodlivé, aby trovy odvolacieho konania znášali navrhovatelia. Náhradu trov konania však odvolací súd priznal iba otcovi, nakoľko matke žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

23. Pokiaľ ide o výpočet trov konania otca, pozostávajúcich iba z trov právneho zastúpenia, tu bolo treba aj bez nutnosti ich vyčíslenia vychádzať zo všeobecne záväzného právneho predpisu, a to konkrétne z tarifnej hodnoty určenej podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda z toho, že hodnotu veci alebo práva nie je možné vyjadriť v peniazoch, a v takom prípade je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna trinástina výpočtového základu, čo je v prípade úkonu vykonaného v roku 2021 suma odmeny 83,62 eur. Právny zástupca otca (advokátska kancelária) vykonal v odvolacom konaní jeden účelný úkon právnej pomoci, keď podal voči odvolaniu navrhovateľov písomné vyjadrenie, za čo prináleží odmena 83,62 eur a k tomu režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 10,87 eur. Keďže advokátska kancelária zastupujúca otca je aj platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky o daň z pridanej hodnoty v sume 18,90 eur. Otcovi tak odvolací súd priznal náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzniknutých v odvolacom konaní celkovo v sume 113,39 eur a uložil navrhovateľom

spoločne a nerozdielne zaplatiť ich k rukám právneho zástupcu otca do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keďže zákonná lehota by bola vzhľadom na sumu trov konania (spolu s prvoinštančnými trovami konania) príkrátka.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).